

مقدمه

¹ یعقوب، که غلام خدا و خداوند عیسی مسیح است، به دوازده سبط که پراکنده هستند؛ خوش باشید.

امتحان ایمان شما را صبور می‌کند

² ای برادران من، وقتی که در تجربه‌های گوناگون مبتلا شوید، کمال خوشی دانید؛³ چونکه می‌دانید که امتحان ایمان شما صبر را پیدا می‌کند.⁴ لکن صبر را عمل تأم خود باشد، تا کامل و تمام شوید و محتاج هیچ چیز نباشید.⁵ و اگر از شما کسی محتاج به حکمت باشد، سؤال بکند از خدایی که هر کس را به سخاوت عطا می‌کند و ملامت نمی‌نماید، و به او داده خواهد شد.⁶ لکن به ایمان سؤال بکند، و هرگز شک نکند. زیرا هرکه شک کند، مانند موج دریاست که از باد رانده و متلاطم می‌شود.⁷ زیرا چنین شخص گمان نبرد که از خداوند چیزی خواهد یافت.⁸ مرد دودل در تمام رفتار خود ناپایدار است.⁹ لکن برادر مسکین به سرافرازی خود فخر بنماید،¹⁰ و دولتمند از مسکنت خود، زیرا مثل گل علف در گذر است.¹¹ از آنرو که آفتاب با گرمی طلوع کرده، علف را خشکانید و گلش به زیر افتاده، حُسن صورتش زایل شد؛ به همین‌طور شخص دولتمند نیز در راه‌های خود، پژمرده خواهد گردید.¹² خوشبحال کسی که متحمل تجربه شود، زیرا که چون آزموده شد، آن تاج حیاتی را که خداوند به محبّان خود وعده فرموده است خواهد یافت.

¹³ هیچ‌کس چون در تجربه افتد، نگوید: خدا مرا تجربه می‌کند، زیرا خدا هرگز از بدیها تجربه نمی‌شود و او هیچ‌کس را تجربه نمی‌کند.¹⁴ لکن هرکس در تجربه می‌افتد، وقتی که شهوت وی او را می‌کشد، و فریفته می‌سازد.¹⁵ پس شهوت آبدستن شده، گناه را می‌زاید و گناه به انجام رسیده، موت را تولید می‌کند.¹⁶ ای برادران عزیز من، گمراه مشوید!¹⁷ هر بخشندگی نیکو و هر بخشش کامل از بالا است، و نازل می‌شود از پدر نورها، که نزد او هیچ تبدیل و سایه‌گردش نیست.¹⁸ او محض اراده خود ما را به وسیله کلمه حق تولید نمود، تا ما چون نوبر مخلوقات او باشیم.

کنندگان کلام باشید نه فقط شنندگان

¹⁹ بنابراین، ای برادران عزیز من، هرکس در شنیدن تند، و در گفتن آهسته، و در خشم سُست باشد،²⁰ زیرا

مقدمه الرسالة

¹ یعقوب، عَبْدُ اللَّهِ وَالرَّبِّ يَسُوعَ الْمَسِيحِ، يُهْدِي السَّلَامَ إِلَى الْإِثْنَيْ عَشَرَ سِبْطاً الَّذِينَ فِي السَّائِتِ.

امتحان ایمان يُنْشِئُ صَبْرًا

² اِحْسِبُوهُ كُلَّ فَرَحٍ، يَا اِخْوَتِي، حَيْثَمَا تَقْعُونَ فِي تَجَارِبٍ مُتَوَعَّةٍ³ عَالَمِينَ أَنَّ امْتِحَانَ اِيْمَانِكُمْ يُنْشِئُ صَبْرًا.⁴ وَاَمَّا الصَّبْرُ فَلْيَكُنْ لَهُ عَمَلٌ تَامٌ لِكَيْ تَكُونُوا تَامِّينَ وَكَامِلِينَ غَيْرَ تَاقِصِينَ فِي شَيْءٍ. وَاِنَّمَا اِنْ كَانَ اَحَدُكُمْ تُعَوِّزُهُ حِكْمَةٌ فَلْيَطْلُبْ مِنَ اللَّهِ الَّذِي يُعْطِي الْجَمِيعَ بِسَخَاءٍ وَلَا يُعَيِّرُ، فَسَيُعْطَى لَهُ.⁶ وَلَكِنْ لِيَطْلُبْ اِيْمَانٍ غَيْرِ مُرْتَابٍ الْبَتَّةَ لِأَنَّ الْمُرْتَابَ يُشْبِهُ مَوْجًا مِنَ الْبَحْرِ تَحْبِطُهُ الرِّيحُ وَتَذْفَعُهُ، فَلَا يَطْنُ ذَلِكَ الْإِنْسَانُ أَنَّهُ يَتَأَلَّ شَيْئًا مِنْ عِنْدِ الرَّبِّ.⁸ رَجُلٌ ذُو رَأْيَيْنِ هُوَ مُتَقَلِّفٌ فِي جَمِيعِ طَرَفِهِ.⁹ وَلْيَفْتَخِرِ الْآخُ الْمُتَضَعُ بِازْتِقَاعِهِ،¹⁰ وَأَمَّا الْغَنِيُّ فَبِإِضَاعِهِ لِأَنَّهُ كَزَهْرِ الْعُشْبِ يَزُولُ.¹¹ لِأَنَّ الشَّمْسَ أَشْرَقَتْ بِالْحَرِّ فَيَسْتِ الْعُشْبُ، فَسَقَطَ زَهْرُهُ وَفَنِيَ جَمَالُ مَنْظَرِهِ، هَكَذَا يَذْهَبُ الْغَنِيُّ أَيْضًا فِي طَرَفِهِ.¹² طُوبَى لِلرَّجُلِ الَّذِي يَحْتَمِلُ التَّجَرِبَةَ، لِأَنَّهُ إِذَا تَرَكَى يَتَأَلَّ إِكْلِيلَ الْحَيَاةِ الَّذِي وَعَدَ بِهِ الرَّبُّ لِلَّذِينَ يُجْبُوهُ.

¹³ لَا يَقُلْ أَحَدٌ، إِذَا جَرَّبَ: إِنِّي أَجَرَّبْتُ مِنْ قِبَلِ اللَّهِ، لِأَنَّ اللَّهَ غَيْرُ مُجَرَّبٍ بِالشَّرُورِ وَهُوَ لَا يَجَرَّبُ أَحَدًا.¹⁴ وَلَكِنْ كُلُّ وَاحِدٍ يُجَرَّبُ إِذَا انْجَدَبَ وَانْحَدَعَ مِنْ شَهْوَتِهِ، ثُمَّ الشَّهْوَةُ، إِذَا حِيلَتْ، تَلِدُ خَطِيئَةً وَالْخَطِيئَةُ، إِذَا كَمَلَتْ، تُنْجِ مُؤْتًا.¹⁶ لَا تَضَلُّوا، يَا اِخْوَتِي الْأَجْبَاءَ.¹⁷ كُلُّ عَطِيَّةٍ صَالِحَةٍ وَكُلُّ مَوْهِبَةٍ تَامَةٍ هِيَ مِنْ قَوْنٍ تَارِلَةٍ مِنْ عِنْدِ أَبِي الْأَنْوَارِ، الَّذِي لَيْسَ عِنْدَهُ تَغْيِيرٌ وَلَا ظِلٌّ دَوْرَانِ.¹⁸ سَاءَ قَوْلَدَتَا بِكَلِمَةِ الْحَقِّ لِكَيْ تَكُونَ بِأَكُورَةٍ مِنْ خَلَائِقِهِ.

سامعي وفاعلي الكلمة

¹⁹ إِذَا، يَا اِخْوَتِي الْأَجْبَاءَ، لِيَكُنْ كُلُّ إِنْسَانٍ مُسْرِعًا فِي الْإِسْتِمَاعِ، مُبْطِئًا فِي التَّكَلُّمِ، مُبْطِئًا فِي الْعَصَبِ،²⁰ لِأَنَّ عَصَبَ الْإِنْسَانِ لَا يَصْنَعُ بَرَّ اللَّهِ. لِذَلِكَ اطْرَحُوا كُلَّ بَجَاسَةٍ وَكَثْرَةِ شَرٍّ فَاقْبَلُوا بِوَدَاعَةٍ الْكَلِمَةَ الْمَعْرُوسَةَ الْقَادِرَةَ أَنْ تُخَلِّصَ نُفُوسَكُمْ.²² وَلَكِنْ كُونُوا عَامِلِينَ بِالْكَلِمَةِ لَا سَامِعِينَ فَقَطْ، خَادِعِينَ نُفُوسَكُمْ.²³ لِأَنَّهُ إِنْ كَانَ أَحَدٌ سَامِعًا لِلْكَلِمَةِ وَلَيْسَ عَامِلًا قَدْ أَكَّ بُشْبُهُ رَجُلًا تَاطَرَأَ وَجْهَ خَلْقَتِهِ فِي مِرَاةٍ، فَإِنَّهُ تَطَرَّ ذَاتَهُ وَمَضَى وَلَوْفَتْ نَيْسِي مَا هُوَ.²⁵ وَلَكِنْ مَنْ اطَّلَعَ عَلَى التَّامُوسِ

الْكَامِلِ، تَامُوسِ الْحَرْبَةِ، وَتَبَّتْ وَصَارَ لَيْسَ سَامِعاً تَاسِيّاً
 بَلْ عَامِلاً بِالْكَلِمَةِ، فَهَذَا يَكُونُ مَعْبُوطاً فِي عَمَلِهِ.²⁶ إِنْ
 كَانَ أَحَدٌ فِيكُمْ يَظُنُّ أَنَّهُ دِينٌ وَهُوَ لَيْسَ يُلْجِمُ لِسَانَهُ بَلْ
 يَخْدَعُ قَلْبَهُ، فَدِيَانَتُهُ هَذَا بَاطِلَةٌ.²⁷ الدِّيَانَةُ الطَّاهِرَةُ النَّفِيسَةُ
 عِنْدَ اللَّهِ الْآبِ هِيَ هَذِهِ: افْتِقَادُ الْيَتَامَى وَالْأَرَامِلِ فِي
 ضِيقَتِهِمْ وَحِفْظُ الْإِنْسَانِ نَفْسَهُ يَلَا دَنَسٍ مِنَ الْعَالَمِ.

خشمِ انسان عدالت خدا را به عمل نمی‌آورد.²¹ پس هر
 نجاست و افزونی شر را دور کنید و با فروتنی، کلام
 کاشته شده را بپذیرید، که قادر است که جانهای شما
 را نجات بخشد.²² لکن کنندگان کلام باشید نه فقط
 شنوندگان، که خود را فریب می‌دهند.²³ زیرا اگر کسی
 کلام را بشنود و عمل نکند، شخصی را ماند که صورت
 طبیعی خود را در آینه می‌نگرد:²⁴ زیرا خود را نگریست
 و رفت و فوراً فراموش کرد که چطور شخصی
 بود.²⁵ لکن کسی که بر شریعت کامل آزادی چشم
 دوخت، و در آن ثابت ماند، او چون شنونده
 فراموشکار نمی‌باشد، بلکه کننده عمل، پس او در
 عمل خود مبارک خواهد بود.²⁶ اگر کسی از شما گمان
 برد که پرستنده خدا است و عنان زبان خود را نکشد،
 بلکه دل خود را فریب دهد، پرستش او باطل
 است.²⁷ پرستش صاف و بی‌عیب نزد خدا و پدر این
 است: که یتیمان و بیوه‌زنان را در مصیبت ایشان تفقد
 کنند، و خود را از آرایش دنیا نگاه دارند.